XII. évfolyam. Celldömölk, (Kiscell) 1910 november 27. 48. szám

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“) Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

Rendőrszellem.

Forr, lázong, panaszkodik és zokog, ebben az országban mindenki, akinek Fortuma istenasszony nem mosolygott már a bölcsőjére vagy később tanusitotta kegyes pártfogását.

Két kéz munkája kevés, a lázasan tul csigázott agyvelő tevékenysége nem produkálhat annyit, amennyi a megélhetéshez szügséges. Látjuk a kiválasztottakat, amint duskálodnak a fényűzés raffineriájával összeválogatott nyalánkságokban, melyek alatt asztaluk roskadozik s amint gobelinekkel teleaggatott, művészi ízléssel berendezett fényes termekből rávetjük tekintetünket az utcára, látjuk a mezteten nyomort, amint égbekiáltó jajveszékeléssel keresi az előle bujdosó igazságot a munka révén való megélés lehetőségét, a kongó nyomor csilapitását vagy — megcsalását.

Mert a szegény ember megcsalja a gyomrát. A viszonyok megtanitották rá, s ma már a gyomor megcsalása valóságos művészeité — fajult, amelyben a munkás akár kézzel, akár fejjel dolgozik a legnagyobb tökélyt érte el. Nem élelmi, hanem csillapitó szerekkel küzdik le a kegyetlen éhséget: az éhséget.

A haza, amelyről az iskolában, zsenge ifjukorunkban, oly sok szépet, magasztosat hallgattunk, ugy tart itt minket mint a csalfa szerető. Tudjuk hogy megcsal, de mégis vonzódunk hozzá. Csak, amikor szenvedésünk már tetőpontját érte el, mondunk le róla. S vándorbotot fogunk kezünkbe. Keresünk helyet, hol a test, de a lélek is, erőt merithet a munkához.

Seregestül, csapatostul vándorolnak ki véreink Amerikába, hol dolgozni tán még többet kell mint idehaza, de jobban, sokkal jobban fizetik meg munkájokat, abol jólétre vergődhetnek, sőt megtakaritott pénzükből gyámolithatják itthon maradt szeretetteiket is. Legyőzik a sziv forró vágyát, a vonzalmat az édes szülőföldhöz és felszabadulva az érzelmek bűvös hatása alól, dolgoznak és keresnek. Keresnek maguknak és övéiknek.

De sokszor az átok, melynek sulya idehaza reájuk nehezedettt, még tengeren tul messze idegenben se hagyja el őket Gondoskodnak róla azok, kik, mig itthon éhezve, ázva-fázva tengették nyomorult életüket, cezári önkénnyel forditották sorsukat mostohára, hogy odakün se legyen békességük. Hatalmuk ugyan nem éri el a távozottakat magukat, de vannak itthon maradt rokonaik, ezeket zaklatják hogy érezzék az idegenbe szakadt övéikről gondoskodó családfentartók is.

A kivándorlást a megélhetési viszonyok megjavitásával nem tudják megakadályozni, de azt megnehezíteni, ahhoz már kitünően értenek. Szabad idehaza éhenveszni, de idegenbe jóllakni: tilos. Már rosszszemmel nézik azt is, ha az itthon éhezőket a rokonok idegenbe szerzett pénzzel támogatnak. Nem tréfálunk, tessék csak elolvasni ezt a levelet, mellyet néhány elkeseredett szeghegyi lakos az „Atlas“-hoz, ehhez a jól szerkesztett, egyedüli magyar kivándorlási szaklaphoz intézett, s tapasztalni fogjuk, hogy a hangzatos népboldogitó szólamok az élet valóságára forditva milyen gyatrák.

Ime a levél:

„Az Amerikából hozzánk küldött pénzes levelek lefoglalják. E különös rendelkezés oka, állitólag az, hogy a pénzes levelek boritékain levő pecsétek F. M betűket mutatnak. A hatóság, postahivatal és államügyészség az következtetik ebből hogy a levelek F. Missler brémai cégtől származnak és hogy tartalmuk kivándorlásra csábitó iratok, azért kobozzák el őket. Egészen eltekintve attol, hogy ez a cég. ha tényleg akarna ilyesmivel foglalkozni bizonyára nem használna F. M betűs pecsétet, a levelek tényleg csak Amerikában időző rokonaink pénzküldeményeit tartalmazzák és rokonaink csak e brémai bankház közvetitését veszik igénybe. A pénzeket, melyeket nekünk az emlitett cég minden levonás nélkül közvetitt, mindazáltal nem kapjuk kézhez, hanem a postahivatalból a birósághoz, onnan a községi elöljárósághoz, szóval Pontiustól Pilátushoz kell futkosnunk, mig sok utánjárásra nagykésőn a minket megillető pénzhez juthatunk. Meg kellene fontolni, hogy ily akadékos eljárással nem az illető céget, hanem csak minket az átvevőket,

Helén.

Irta: H, SZEDERKÉNYI ANNA.

Régi világból itt felejtett boltozatos kapuju házban, amelynek kilicsét ébresztő kalapácsát, ma már, mint régi kulturtörténeti emléket, a fővárosi muzeumban gyüjtögetik, nőtt föl. A kis házban, amelynek üzletján nem egyszer furcsállott es a fölirás: az üzletet elfoglalásomban miatt nem nyitom ki: hajtott, himbózott és virult ki Helén.

Ünnepnap délután eljárt anyjával a templomba. Áldozott, gyónt annak rendje-módja szerint, ahányszor csak lehetett. Tizenhárom esztendős korában aranyláncon elég nagy aranykeresztet kapott. Ha látogatóba ment, vagy vendégeket várt, mindig felkapcsolta a nyakára, miután krétaporral kifényesitette a Megváltó testét.

Nem mondhatnám, hogy nem voltak álmai életének. Ezek az álmok csak halvány, alig kivehető körvonalakban lopóztak be lelkébe. Elnézte a félsötétben a Duna lágyan aláfolyó hullámait, amelyek halk dudolással ringatják álomba a szászzinű fényben tündöklő testi szíreneket. Az ékes paloták mintha előtte nőttek volna ki a vizből. Körvonalaik belévesztek a végtelen szürkeségbe. Fönn a hegytetőn szemben véle áthághatatlan zöld várfal mögött állt az ékes tündérpalota. Szemére alábocsátotta redőnypilláit. Aludt, aludt . . . : Helén nézte, egyre nézte és várta, hogy egyszer majd csuda történik. Kettényilik a zöldöltözetü sziklafal és kirobog rajta aranycafrangos takaróju fehér paripán aranyruhás legény. Hogy ki? Az arca hasonló lesz a mesebeli Sárman királyfiéhoz, az Árgyéluséhoz, vagy pedig ahhoz a csoda szép ifjuhoz, akit életében egyszer a szinházban látott Ide-oda jött, ment, énekelt, táncolt, sirt és nevetett ez az ifju. Helén ugy nem igen értette, hogy mindezt miért, de azontul álmaiban meg nem vetendő helyet foglalt el barnafürtös feje. Mi alatt képzelete szőtte karcsu, finom alakja köré a selymes álomszálokat. kicsi keze meg nem szünt öltögetni a végnélküli kerek és hegyes-cakkos patyolat csikokat. Ezek a csikok fogytak, fogytak, de végleg elfogyni sehogysem akartak. Egyszer szőlőlevél, benne három pont. Egyszer hétkarjkás rózsalevél, benne apró lyukakból ötszög. És igy tovább mindenféle fantasztikus minták, a melyek hol óriás kiflihez, hol karesu patkóhoz hasonlitottak.

Ebbe a kristályfehér és mégis olyan szövevényes világba, érkezett meg váratlanul a jól megtermett főportás.

Igen, a „Fáradt vándorhoz“ cimzett előkelő szálloda jól fizetett és igy kicsit elhájasodott főportása. Hogy miért jött? Istenem. Helénért. A kicsi Helénért, akinek hattyunyakán ingerlően bodroztak a selyemhajpihék, akinek törékeny, lányos dereka oly szembetünően nem illet a Pál harminchatesztendős, nyolvan centiméteres termetéhez.

Hélén tulajdonképpen akkor ébredt föl, mikor hiába bereste a csukottszemü, rejtelmes tündérpalotát, amelyből elfog jönni . . . azaz, hogy már megérkezett. Itt van Pál. Hát ő volna . . . igazán ő volna . . . Széles, szürke kabátja oda volt dobva a szek karjára. Rendetlenül lógott a padlóra az ujja. Helén elővette és kezdte lekefélni róla . . . ó bocsánat a kis, apró fejkenő pikkelyeket. Oh, óh a tündérlovag . . . az aranyszallangos paripa, amelynek csattog, szikrát vet aranypatkója . . . A bársonyruhás karcsu legény, akinek szebb a dala, mint a templomi orgonáé és egy szürke kabát, amelynek kicsi zsiros galérja. Elővette a gyökérszappant, a sertekefét és mi türés-tegadás, kezdte kimosni a kabátot, közben buzgón hulltak lefelé gyenge arcára a könnyek Olyan csöndes ártatlan könnyek voltak ezek, amilyeneket akkor hullatott Helén, mikor egy-egy nagyon szép, fényes temetés vonult el ablaka előtt, Az aranyos cifrázatu üvegkocsiban ékes koporsó, benne ismeretlen, ki tudja, honnan jött halott . . . Sirnak, sokan sirnak mögötte . . . olyan megható mindez sirt hát Helén is.

Délben azért pontosan megvolt az ebéd. Sőt a vacsora is készen várta estére Pált, aki nagy, bő erszényében szép kis összeget vitt haza. Vannak még urak a világon. Másnap, harmadnap és sok hónapon keresztül változás nélkül folytak a dolgok. Nem mondom ellejtettek Helén ablaka alatt a már fölsorolt ékes álmok a még ékesebb lovagokkal bekukucskáltak szép diófabutoros, futószőnyeges szobájába, aztán eltüntek. Azt hiszem igy ment volna ez a végtelen időkig, ha közbe nem jön a szép bálványosi Terézia.

Ő volt a második nagy esemény Helén életében. Mindennapi körülmények közt vonult be.

Csak „Turul“ cipőket vásároljunk: Ozv. KRAUSZ IGNÁCZNÉNÁL CZELLDÖMÖLK.

gok zengése-bongása, s ájtatos hangulatba sodorta, ebben a hangulatban megszülett a Hymnusz, a nemzet imádságának melódiája.

Köszönet nyilvánitás.

Mindazon jóbarátaimnak és ismerőseimnek, akik boldogult feleségem halála alkalmával részvétükkel felkerestek és mindazoknak, akik a boldogult temetésén megjelentek és ezzel neki a végtisztességet megadták, ezuton mondok hálás köszönetet.

Celldömölk, 1910 nov. 19.

Légrády Kálmán.

Leszállitott árak.

Felhalmozott áruraktáram apasztásá ha[illegible]n el, ennek következtében a raktaron levő összer árucikkek u. m.

játékáruk, karácsonyfadiszek

és minden egyébb alkalmi cikkek leszállitott áron adatnak el.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtum

tisztelettel

özv. Zsigmond Istvánné

Czelldömölk.

TÖRLEY

TALISMAN

CASINO RÉSERVÉ

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

A legtöbb kiállitáson a legelső dijjal kitüntetett és első orvos tanárok által ajánlott, kitőnő minőségü

Esterházy cognac

mindenütt kapható!

Az

Esterházy cognac

a közönség kedvenc itala!

Esterházy cognacgyár

TELEFON 31—49. Központi irodája: BUDAPEST. TELEFON 31—49.

V., Csáky-utca 14. szám.

Eladó vendéglő!

A devecseri járásban, cseréppel fedett épület, jó forgalmu falusi vendéglő, mely áll: 1 ivószoba, füszer üzlet, mészárszék, kitünő jégverem, 30 lóra istálló, 2000 □ öl veteményes kertből.

Elád évenként átlag 40 hltr. bort, ugyanannyi pálinkát s mintegy 20 hltr. sört. A vendéglő családi okok miatt azonnal is átvehető.

Bővebb felvilágositást ad, e lapok

kiadóhivatala.

Molnár Lajos órás, ékszerész és látszerész

CELLDÖMÖLK.

Ajálja jól felszerelt óra ékszer és látszer üzletét a n. é. közönség b. figyelmébe.

Raktáron tartok inga, fali és zsebórákat — a legjobb gyártmányból.

Ékszerekből nagy választék.

Versenyképes árak:

Órák javitását a legpontosabban eszközlöm és az általam kijavitott órákért 1 évi jótállást nyujtok.

Tisztelettel

Molnár Lajos órás, ékszerész és látszerész

(Celldömölk, Gyarmati-tér.)

Szőlőoltványokat

szállit amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótállva legdusabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbizhatóbbnak ismert

kisküküllőmenti első szőlőoltvány telep

Tulajdonos:

CASPARI FRIGYES.

Medgyes 71 sz. (Nagyküküllőmegye.)

Tessék képesárjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben találhatók az ország minden részéről érkezett elismerő levelek. ennélfogva minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől ugy szó, mint irásbelileg bizonyságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétbl megbizhatóságáról.

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank r. t.

áruosztálya Celldömölk

Fiókfelepek: Muraszombaton, Csornán és Zalaegerszegen.

Mindennemü gazdasági gépek és szükségleti cikkek aktára.

Ajánlja a legjobb és legujabb szerkezetü vetőgépeket, talajmivelő eszközöket, cséplő szerelményeket ugy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár műtrágya, műtakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőcs, kötélnemüek és mindenféle gazdasági cikkekből.

Iroda a Hitelbank helyiségében

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty“-könyvnyomda és hirlapkiadó-vállalat gyorssajtóján Devecserben 1910.

XII. évfolyam. Celldömölk, (Kisczell) 1910 november 27. 48. szám

KEMENES VIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“) Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

Rendőrszellem.

Forr, lázongva panaszkodik és zokog, ebben az országban mindenki, akinek Fortuma istenasszony nem mosolygott már a bölcsőjére vagy később tanusitotta kegyes pártfogását.

Két kéz munkája kevés, a lázasan tul csigázott agyvelő tevékenysége nem produkálhat annyit, amennyi a megélhetéshez szügséges. Látjuk a kiválasztottakat, amint duskálodnak a fényűzés raffineriájával összeválogatott nyalánkságokban, melyek alatt asztaluk roskadozik s amint gobelinekkel teleaggatott, művészi izléssel berendezett fényes termekből rávetjük tekintetünket az utcára, látjuk a mezteten nyomort, amint égbekiáltó jajveszékeléssel keresi az előle bujdosó igazságot a munka révén való megélés lehetőségét, a kongó nyomor csilapitását vagy — megcsalását.

Mert a szegény ember megcsalja a gyomrát. A viszonyok megtanitották rá, s ma már a gyomor megcsalása valóságos művészeite — fajult, amelyben a munkás akár kézzel, akár fejjel dolgozik a legnagyobb tökélyt érte el. Nem élelmi, hanem csillapitó szerekkel küzdik le a kegyetlen éhséget: az éhséget.

A haza, amelyről az iskolában, zsenge ifjukorunkban, oly sok szépet, magasztosat hallgattunk, ugy tart itt minket mint a csalfa szerető. Tudjuk hogy megcsal, de mégis vonzódunk hozzá. Csak, amikor szenvedésünk már tetőpontját érte el, mondunk le róla. S vándorbotot fogunk kezünkbe. Keresünk helyet, hol a test, de a lélek is, erőt merithet a munkához.

Seregestül, csapatostul vándorolnak ki véreink Amerikába, hol dolgozni tán még többet kell mint idehaza, de jobban, sokkal jobban fizetik meg munkájokat, abol jólétre vergődhetnek, sőt megtakaritott pénzükből gyámolithatják itthon maradt szeretetteiket is. Legyőzik a sziv forró vágyát, a vonzalmat az édes szülőföldhöz és felszabadulva az érzelmek bűvös hatása alól, dolgoznak és keresnek. Keresnek maguknak és óvéiknek.

De sokszor az átok, melynek sulya idehaza reájuk nehezedettt, még tengeren tul messze idegenben se hagyja el őket Gondoskodnak róla azok, kik, mig itthon éhezve, ázva-fázva tengették nyomorult életüket, cezári önkénynyel forditották sorsukat mostohára, hogy odakün se legyen békességük. Hatalmuk ugyan nem éri el a távozottakat magukat, de vannak itthon maradt rokonaik, ezeket zaklatják hogy érezzék az idegenbe szakadt óvéikről gondoskodó családfentartók is.

A kivándorlást a megélhetési viszonyok megjavitásával nem tudják megakadályozni, de azt megnehezíteni, ahhoz már kitünően értenek. Szabad idehaza éhenveszni, de idegenbe jóllakni: tilos. Már rosszszemmel nézik azt is, ha az itthon éhezőket a rokonok idegenbe szerzett pénzzel támogatnak. Nem tréfáluuk, tessék csak elolvasni ezt a levelet, mellyet néhány elkeseredett szeghegyi lakos az „Atlas“-hoz, ehhez a jól szerkesztett, egyedüli magyar kivándorlási szaklaphoz intézett, s tapasztalni fogjuk, hogy a hangzatos népboldogitó szólamok az élet valóságára forditva milyen gyatrák.

Ime a levél:

„Az Amerikából hozzánk küldött pénzes leveleket lefoglalják. E különös rendelkezés oka, állitólag az, hogy a pénzes levelek boritékain levő pecsétek F. M betüket mutatnak. A hatóság, postahivatal és államügyészség az következtetik ebből hogy a levelek F. Missler brémai cégtől származnak és hogy tartalmuk kivándorlásra csábitó iratok, azért kobozzák el őket. Egészen eltekintve attol, hogy ez a cég. ha tényleg akarna ilyesmivel foglalkozni bizonyára nem használna F. M betüs pecsétet, a levelek tényleg csak Amerikában időző rokonaink pénzküldeményeit tartalmazzák és rokonaink csak e brémai bankház közvetitését veszik igénybe. A pénzeket, melyeket nekünk az emlitett cég minden levonás nélkül közvetitt, mindazáltal nem kapjuk kézhez, hanem a postahivatalból a birósághoz, onnan a községi elöljárósághoz, szóval Pontiustól Pilátushoz kell futkosnunk, mig sok utánjárásra nagykésőn a minket megilletö pénzhez juthatunk. Meg kellene fontolni, hogy ily akadékos eljárással nem az illető céget, hanem csak minket az átvevőket,

Helén.

Irta: H, SZEDERKÉNYI ANNA.

Régi világból itt felejtett boltozatos kapuju házban, amelynek kilicsét ébresztő kalapácsát, ma már, mint régi kulturtörténeti emléket, a fővárosi muzeumban gyüjtögetik, nőtt föl. A kis házban, amelynek üzletáján nem egyszer furcsállott es a fóliras: az üzletet elfoglalságom miatt nem nyitom ki: hajtott, himbózott és virult ki Helén.

Ünnepnap délután eljárt anyjával a templomba. Áldozott, gyónt annak rendje-módja szerint, ahányszor csak lehetett. Tizenhárom esztendős korában aranyláncon elég nagy aranykeresztet kapott. Ha látogatóba ment, vagy vendégeket várt, mindig felkapcsolta a nyakára, miután krétaporral kifényesitette a Megváltó testét.

Nem mondhatnám, hogy nem voltak álmai életének. Ezek az álmok csak halvány, alig kivehető körvonalakban lopóztak be lelkébe. Elnézte a félsötétben a Duna lágyan aláfolyó hullámait, amelyek halk dudolással ringatják álomba a szászszinü fényben tündöklő testi szireneket. Az ékes paloták mintha előtte nőttek volna ki a vizből. Körvonalaik belévesztek a végtelen szürkeségbe. Fönn a hegytetőn szemben véle áthághatatlan zöld várfal mögött állt az ékes tündérpalota. Szemére alábocsátotta redőnypilláit. Aludt, aludt . . . : Helén nézte, egyré nézte és várta, hogy egyszer majd csuda történik. Kettényilik a zöldöltözetü sziklafal és kirobog rajta aranycafrangos takaróju fehér paripán aranyruhás legény. Hogy ki? Az arca hasonló lesz a mesebeli Sárman királyfiéhoz, az Árgyéluséhoz, vagy pedig ahhoz a csoda szép ifjuhoz, akit életében egyszer a szinházban látott Ide-oda jött, ment, énekelt, táncolt, sirt és nevetett ez az ifju. Helén ugy nem igen értette, hogy mindezt miért, de azontul álmaiban meg nem vetendő helyet foglalt el barnafürtös feje. Mi alatt képzelete szőtte karcsu, finom alakja köré a selymes álomszálokat. kicsi keze meg nem szünt öltögetni a végnélküli kerek és hegyes-cakkos patyolat csikokat. Ezek a csikok fogytak, fogytak, de végleg elfogyni sehogysem akartak. Egyszer szőlőlevél, benne három pont. Egyszer hétkarikás rózsalevél, benne apró lyukakból ötszög És igy tovább mindenféle fantasztikus minták, a melyek hol óriás kiflihez, hol karesu patkóhoz hasonlitottak.

Ebbe a kristályfehér és mégis olyan szövevényes világba, érkezett meg váratlanul a jól megtermett főportás.

Igen, a „Fáradt vándorhoz“ cimzett előkelő szálloda jól fizetett és igy kicsit elhájasodott főportása. Hogy miért jött? Istenem. Helénért. A kicsi Helénert, akinek hattyunyakán ingerlően bodroztak a selyemhajpihék, akinek törékeny, lányos dereka oly szembetünően nem illet a Pál harminchatesztendős, nyolvan centiméteres termetéhez.

Helén tulajdonképpen akkor ébredt föl, mikor hiába bereste a csukottszemü, rejtelmes tündérpalotát, amelyből elfog jönni . . . azaz, hogy már megérkezett. Itt van Pál. Hát ő volna . . . igazán ő volna . . . Széles, szürke kabátja oda volt dobva a szek karjára. Rendetlenül lógott a padlóra az ujja. Helén elővette és kezdte lekeféini róla . . . ó bocsánat a kis, apró fejkenő pikkelyeket. Oh, óh a tündérlovag . . . az aranysallangos paripa, amelynek csattog, szikrát vet aranypatkója . . . A bársonyruhás karcsu legény, akinek szebb a dala, mint a templomi orgonáé és egy szürke kabát, amelynek kicsi zsiros gallérja. Elővette a gyökérszappant, a sertekefét és mi türés-tegadas, kezdte kimosni a kabátot, közben buzgón hulltak lefelé gyenge arcára a könnyek Olyan csöndes ártatlan könnyek voltak ezek, amilyeneket akkor hullatott Helén, mikor egy-egy nagyon szép, fényes temetés vonult el ablaka előtt, Az aranyos cifrázatu üvegkocsiban ékes koporsó, benne ismeretlen, ki tudja, honnan jött halott . . . Sirnak, sokan sirnak mögötte . . . olyan megható mindez sirt hát Helén is.

Délben azért pontosan megvolt az ebéd. Sőt a vacsora is készen várta estére Pált, aki nagy, bő erszényében szép kis összeget vitt haza. Vannak még urak a világon. Másnap, harmadnap és sok hónapon keresztül változás nélkül folytak a dolgok. Nem mondom ellejtettek Helén ablaka alatt a már fölsorolt ékes álmok a még ékesebb lovagokkal bekukucskáltak szép diófabutoros, futószőnyeges szobájába, aztán eltüntek. Azt hiszem igy ment volna ez a végtelen időkig, ha közbe nem jön a szép bálványosi Terézia.

Ő volt a második nagy esemény Helén életében. Mindennapi körülmények közt vonult be.

C sak „Turul“ cipőket vásároljunk: Ozv. KRAUSZ IGNÁCZNÉNÁL CZELLDÖMÖLK.

gok zengése-bongása, s ájtatos hangulatba sodorta, ebben a hangulatban megszülett a Hymnusz, a nemzet imádságának melódiája.

Köszönet nyilvánitás.

Mindazon jóbarátaimnak és ismerőseimnek, akik boldogult feleségem halála alkalmával részvétükkel felkerestek és mindazoknak, akik a boldogult temetésén megjelentek és ezzel neki a végtisztességet megadták, ezuton mondok hálás köszönetet.

Celldömölk, 1910 nov. 19.

Légrády Kálmán.

Leszállitott árak.

Felhalmozott áruraktáram apasztásá ha[illegible]m el, ennek következtében a raktaron levő összer árucikkek u. m.

játékáruk, karácsonyfadiszek

és minden egyébb alkalmi cikkek leszállitott áron adatnak el.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtum

tisztelettel

özv. Zsigmond Istvánné

Czelldömölk.

TÖRLEY

TALISMAN

CASINO RÉSERVÉ

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

A legtöbb kiállitáson a legelső dijjal kitüntetett és első orvos tanárok által ajánlott, kitőnő minőségü

Esterházy cognac

mindenütt kapható!

Az

Esterházy cognac

a közönség kedvenc itala!

Esterházy cognacgyár

TELEFON 31—49. Központi irodája: BUDAPEST. TELEFON 31—49.

V., Csáky-utca 14. szám.

Eladó vendéglő!

A devecseri járásban, cseréppel fedett épület, jó forgalmu falusi vendéglő, mely áll: 1 ivószoba, füszer üzlet, mészárszék, kitünő jégverem, 30 lóra istálló, 2000 □ öl veteményes kertből.

Elád évenként átlag 40 hltr. bort, ugyanannyi pálinkát s mintegy 20 hltr. sört. A vendéglő családi okok miatt azonnal is átvehető.

Bővebb felvilágositást ad, e lapok

kiadóhivatala.

Molnár Lajos órás, ékszerész és látszerész

CELLDÖMÖLK.

Ajálja jól felszerelt óra ékszer és látszer üzletét a n. é. közönség b. figyelmébe.

Raktáron tartok inga, fali és zsebórákat — a legjobb gyártmányból.

Ékszerekből nagy választék.

Versenyképes árak:

Órák javitását a legpontosabban eszközlöm és az általam kijavitott órákért 1 évi jótállást nyujtok.

Tisztelettel

Molnár Lajos órás, ékszerész és látszerész

(Celldömölk, Gyarmati-tér.)

Szőlő-oltványokat

szállit amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jotállva legdusabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbizhatóbbnak ismert

kisküküllőmenti elsó szólóoltvány telep

Tulajdonos:

CASPARI FRIGYES.

Medgyes 71 sz. (Nagyküküllőmegye.)

Tessék képesárjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben találhatók az ország minden részéről érkezett elismerő levelek. ennélfogva minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől ugy szó, mint irásbelileg bizonyságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétbl megbizhatóságáról.

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank r. t.

áruosztálya Celldömölk

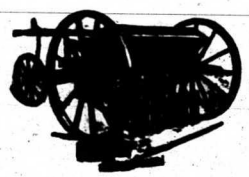

Fiöktelepek: Muraszombaton, Csornán és Zalaegerszegen.

Mindennemü gazdasági gépek és szükségleti cikkek aktára.

Ajánlja a legjobb és legujabb szerkezetü vetőgépeket, talajmivelő eszközöket, cséplő szerelményeket ugy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár műtrágya, műtakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőcs, kötélnemüek és mindenféle gazdasági cikkekből.

Iroda a Hitelbank helyiségében

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty“-könyvnyomda és hirlapkiadó-vállalat gyorssajtóján Devecserben 1910.

XII. évfolyam. Celldömölk, (Kiscell) 1910 november 27. 48. szám

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“) Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

Rendórszellem.

Forr, lázong, panaszkodik és zokog, ebben az országban mindenki, akinek Fortuma istenasszony nem mosolygott már a bölcsőjére vagy később tanusitotta kegyes pártfogását.

Két kéz munkája kevés, a lázasan tul csigázott agyvelő tevékenysége nem produkálhat annyit, amennyi a megélhetéshez szügséges. Látjuk a kiválasztottakat, amint duskálodnak a fényüzés raffineriájával összeválogatott nyalánkságokban, melyek alatt asztaluk roskadozik s amint gobelinekkel teleaggatott, művészi ízléssel berendezett fényes termekből rávetjük tekintetünket az utcára, látjuk a mezteten nyomort, amint égbekiáltó jajveszékeléssel keresi az előle bujdosó igazságot a munka révén való megélés lehetőségét, a kongó nyomor csilapitását vagy — megcsalását.

Mert a szegény ember megcsalja a gyomrát. A viszonyok megtanitották rá, s ma már a gyomor megcsalása valóságos művészeité — fajult, amelyben a munkás akár kézzel, akár fejjel dolgozik a legnagyobb tökélyt érte el. Nem élelmi, hanem csillapitó szerekkel kúszik le a kegyetlen éhséget: az éhséget.

A haza, amelyről az iskolában, zsenge ifjukorunkban, oly sok szépet, ma gasztosat hallgattunk, ugy tart itt minket mint a csalfa szerető. Tudjuk hogy megcsal, de mégis vonzódunk hozzá. Csak, amikor szenvedésünk már tetőpontját érte el, mondunk le róla. S vándorbotot fogunk kezünkbe. Keresünk helyet, hol a test, de a lélek is, erőt merithet a munkához.

Seregestül, csapatostul vándorolnak ki véreink Amerikába, hol dolgozni tán még többet kell mint idehaza, de jobban, sokkal jobban fizetik meg munkájokat, abol jólétre vergődhetnek, sőt megtakaritott pénzükből gyámolithatják itthon maradt szeretetteiket is. Legyőzik a sziv forró vágyát, a vonzalmat az édes szülőföldhöz és felszabadulva az érzelmek bűvös hatása alól, dolgoznak és keresnek. Keresnek maguknak és övéiknek.

De sokszor az átok, melynek sulya idehaza reájuk nehezedett, még tengeren tul messze idegenben se hagyja el őket Gondoskodnak róla azok, kik, mig itthon éhezve, ázva-fázva tengették nyomorult életüket, cezári önkénnyel forditották sorsukat mostohára, hogy odakün se legyen békességük. Hatalmuk ugyan nem éri el a távozottakat magukat, de vannak itthon maradt rokonaik, ezeket zaklatják hogy érezzék az idegenbe szakadt övéikről gondoskodó családfentartók is.

A kivándorlást a megélhetési viszonyok megjavitásával nem tudják megakadályozni, de azt megnehezíteni, ahhoz már kitünően értenek. Szabad idehaza éhenveszni, de idegenbe jóllakni: tilos. Már rosszszemmel nézik azt is, ha az itthon éhezőket a rokonok idegenbe szerzett pénzzel támogatnak. Nem tréfálunk, tessék csak elolvasni ezt a levelet, mellyet néhány elkeseredett szeghegyi lakos az „Atlas“-hoz, ehhez a jól szerkesztett, egyedüli magyar kivándorlási szaklaphoz intézett, s tapasztalni fogjuk, hogy a hangzatos népboldogitó szólamok az élet valóságára forditva milyen gyatrák.

Ime a levél:

„Az Amerikából hozzánk küldött pénzes leveleket lefoglalják. E különös rendelkezés oka, állitólag az, hogy a pénzes levelek boritékain levő pecsétek F. M betűket mutatnak. A hatóság, postahivatal és államügyészség az következtetik ebből hogy a levelek F. Missler brémai cégtől származnak és hogy tartalmuk kivándorlásra csábitó iratok, azért kobozzák el őket. Egészen eltekintve attol, hogy ez a cég. ha tényleg akarna ilyesmivel foglalkozni bizonyára nem használna F. M betüs pecsétet, a levelek tényleg csak Amerikában időző rokonaink pénzküldeményeit tartalmazzák és rokonaink csak e brémai bankház közvetitését veszik igénybe. A pénzeket, melyeket nekünk az emlitett cég minden levonás nélkül közvetitt, mindazáltal nem kapjuk kézhez, hanem a postahivatalból a birósághoz, onnan a községi elöljárósághoz, szóval Pontiustól Pilátushoz kell futkosnunk, mig sok utánjárásra nagykésőn a minket megillető pénzhez juthatunk. Meg kellene fontolni, hogy ily akadékos eljárással nem az illető céget, hanem csak minket az átvevőket,

Helén.

Irta: H, SZEDERKÉNYI ANNA.

Régi világból itt felejtett boltozatos kapuju házban, amelynek kilicsét ébresztő kalapácsát, ma már, mint régi kulturtörténeti emléket, a fővárosi muzeumban gyüjtögetik, nőtt föl. A kis házban, amelynek üzletján nem egyszer furcsállott es a fölirás: az üzletet elfogiatságom miatt nem nyitom ki: hajtott, himbózott és virult ki Helén.

Ünnepnap délután eljárt anyjával a templomba. Áldozott, gyónt annak rendje-módja szerint, ahányszor csak lehetett. Tizenhárom esztendős korában aranyláncon elég nagy aranykeresztet kapott. Ha látogatóba ment, vagy vendégeket várt, mindig felkapcsolta a nyakára, miután krétaporral kifényesitette a Megváltó testét.

Nem mondhatnám, hogy nem voltak álmai életének. Ezek az álmok csak halvány, alig kivehető körvonalakban lopóztak be lelkébe. Elnézte a félsötétben a Duna lágyan aláfolyó hullámait, amelyek halk dudolással ringatják álomba a szászszinü fényben tündöklő testi szirénéket. Az édes paloták mintha előtte nőttek volna ki a vizből. Körvonalaik belévesztek a végtelen szürkeségbe. Fönn a hegytetőn szemben véle áthághatatlan zöld várfal mögött állt az édes tündérpalota. Szemére alábocsátotta redőnypilláit. Aludt, aludt . . . : Helén nézte, egyre nézte és várta, hogy egyszer majd csuda történik. Kettényilik a zöldöltözetü sziklafal és kirobog rajta aranycafrangos takaróju fehér paripán aranyruhás legény. Hogy ki? Az arca hasonló lesz a mesebeli Sárman királyfiéhoz, az Argyéluséhoz, vagy pedig ahhoz a csoda szép ifjuhoz, akit életében egyszer a szinházban látott Ide-oda jött, ment, énekelt, táncolt, sirt és nevetett ez az ifju. Helén ugy nem igen értette, hogy mindezt miért, de azontul álmaiban meg nem vetendő helyet foglalt el barnafürtös feje. Mi alatt képzelete szőtte karcsu, finom alakja köré a selymes álomszálokat. kicsi keze meg nem szünt öltögetni a végnélküli kerek és hegyes-cakkos patyolat csikokat. Ezek a csikok fogytak, fogytak, de végleg elfogyni sehogysem akartak. Egyszer szőlőlevél, benne három pont. Egyszer hétkarikás rózsalevél, benne apró lyukakból ötszög. És igy tovább mindenféle fantasztikus minták, a melyek hol óriás kiflihez, hol karesu patkóhoz hasonlitottak.

Ebbe a kristályfehér és mégis olyan szövevényes világba, érkezett meg váratlanul a jól megtermett főportás.

Igen, a „Fáradt vándorhoz“ cimzett előkelő szálloda jól fizetett és igy kicsit elhájasodott főportása. Hogy miért jött? Istenem. Helénért. A kicsi Helénért, akinek hattyunyakán ingerlően bodroztak a selyemhajpihék, akinek törékeny, lányos dereka oly szembetünően nem illet a Pál harminchatesztendős, nyolvan centiméteres termetéhez.

Hélén tulajdonképpen akkor ébredt föl, mikor hiába bereste a csukottszemü, rejtelmes tündérpalotát, amelyből elfog jönni . . . azaz, hogy már megérkezett. Itt van Pál. Hát ő volna . . . igazán ő volna . . . Széles, szürke kabátja oda volt dobva a szek karjára. Rendetlenül lógott a padlóra az ujja. Helén elővette és kezdte lekefélni róla . . . ó bocsánat a kis, apró fejkenő pikkelyeket. Oh, óh a tündérlovag . . . az aranysallangos paripa, amelynek csattog, szikrát vet aranypatkója . . . A bársonyruhás karcsu legény, akinek szebb a dala, mint a templomi orgonáé és egy szürke kabát, amelynek kicsi zsiros galérja. Elővette a gyökérszappant, a sertekefét és mi türés-tegadás, kezdte kimosni a kabátot, közben buzgón hulltak lefelé gyenge arcára a könnyek Olyan csöndes ártatlan könnyek voltak ezek, amilyeneket akkor hullatott Helén, mikor egy-egy nagyon szép, fényes temetés vonult el ablaka előtt, Az aranyos cifrázatu üvegkocsiban ékes koporsó, benne ismeretlen, ki tudja, honnan jött halott . . . Sirnak, sokan sirnak mögötte . . . olyan megható mindez sirt hát Helén is.

Délben azért pontosan megvolt az ebéd. Sőt a vacsora is készen várta estére Pált, aki nagy, bő erszényében szép kis összeget vitt haza. Vannak még urak a világon. Másnap, harmadnap és sok hónapon keresztül változás nélkül folytak a dolgok. Nem mondom ellejtettek Helén ablaka alatt a már fölsorolt ékes álmok a még ékesebb lovagokkal bekukucskáltak szép diófabutoros, futószőnyeges szobájába, aztán eltüntek. Azt hiszem igy ment volna ez a végtelen időkig, ha közbe nem jön a szép bálványosi Terézia.

Ő volt a második nagy esemény Helén életében. Mindennapi körülmények közt vonult be.

zaklatnak. Ahelyett, hogy a hatóságok örülnének, hogy e kivándoltak megemlékeznek otthon maradt hozzátartozóikról és megtakaritott pénzüket hazaküldik, amely pénzből jelenleg már sok község tartja fenn magát és indul virágzásnak, a rendőrszellem mindenféle akadalyt gördit e szokás ellen. Hát csakugyan annyi már a pénz hazánkban, hogy nincsenek már ráutalva azokra az összegekre — évenkint körülbelül 300 millió korona — miket a kivándoroltak hazaküldenek, vagy azt akarják az ilyen észszerütlen eljárással elérni, hogy mi is kivándoroljunk?

Kezdünk lassacskán a rendőrálom felé közeledni. Garázda tisztek nyugodtan inzultálhatnak mindenkit, aki utjokba téved, még tisztességes nőket is, — a rendőrök nem mozdulnak, de „vak kodis"-t be kell kisérni, aminthogy azt a szegény flótást, aki inségének enyhitésére némi segélyt kap, nem szabad szem elől téveszteni és meg kell büntetni, ha mással nem, hát azzal, hogy zaklassák. Ha már pénzt kap a szerencsétlen, legalább meg kell akadályozni hogy könnyen kaphassa Szenvedjen meg előbb érte, lósson-fusson, azalatt nem végezheti rendes munkáját, s az elveszett munkabér is birságba megy.

Ezzel is megnehezitik, hazánk dicsőségére, a kivándorlást

egyes szavakból fog-e nyilt, vagy többe kevésbbé burkolt alakban — kiviláglani, mennyire büszkék a becsületükre. Kenyenyesen vigyáznak, hogy valahogy rossz hirbe ne keveredjenek, de közben minden lelkifurdalás nélkül kiméletlenül gázolnak a mások becsületében. A mások becsülete, — ez a Csáky szalmája, mely gazdátlanul hever a porban, amelyen, azt kiszik, büntetlenül szabad taposniok.

Minden korban akadtak emberek, kik másokról szivesen mondtak rosszat. De nem azért haladt az emberiség óriási lépkkel, hogy a rossz hiszemű pletykát meghagyta volna, ősi kevésbé veszélyes alakjában. Bizony sajnos, haladtunk mi ezen a téren is. Előbbi időben ugyanis csak a szomszédnak, néhány ismerősnek mondták el az emberek mindazt, a roszszat, amit felebarátjaikról tudtak, tudni véltek, vagy csak ugy rövid uton maguk küldöttek. Legfeljebb, hogy néhany fogatlan kávés néni fejtett ki szélesebb körü pletykát, rendesen nem valami sulyosab következményekkel. Inkább csak olyan ártatlan traccsot produkáltak s produkálnak még ma is, mely legrosszabb esetben harcol, de nem öl.

Ma már gondoskodnak arról, hogy ez a munka, — minek szépitgessük? A rágalom munkája — alaposabban végeztessék. Guttenberg zsenialis találmányán, a modern gyönyörüen fejlett nyomdai technikán rátapadt a szégyen folt, hogy vele az emberek legértékesebb kincsét, vagy legalább legértékesebbnek vallott kincsét közprédává lehessen tenni.

Csak el kell olvasni a fővárosi lapokat s megfigyelni, hány olyan hir találtatik bennök, melyek alkalmasak arra, hogy valakit megvetésnek tegyenek ki A szigoruan, de igazságosan itélő erkölcs biró szemével kell ezeket a hireket megvizsgálni s arra a meggyőződésre kell jutnunk, hogy az emlitett hirek négy ötödrésze olyan esetekre vonatkozik, melyek még semmiféle beigazolást nem nyertek. Ráfogják valakire, hogy csalt, tisztességtelenül járt el. Az ujság, minden vizsgálódás nélkül, egyszerüen leközli a hirt, nem törődve azzal, hogy esétleg teljesen ártatlan embert hurcolt meg. Az ujság, akár a fővárosi, akár a vidéki, nehezen térhet ki ez elől. Neki az érdekes eseményeket kell regisztrálni. Be mennyit szenved általa az érdekelt, mennyi erkölcsi és anyagi kára származhat ebből.

A tisztességes sajtó, melyek a dolog természeténél fogva, nincs fizikai ideje, hogy a tényállást előbb alaposan megvizsgálhassa, amikor a rendőrségnek, biróságnak sokszor hónapok, söt évek is kellenek, siet helyreigazitani hibáját, mihelyt meggyőződött az igazságról. Főleg pedig féltve őrizkedik attól, hogy valakinek akár könnyelműségtől, akár pedig haszonleső szándékból rossz hirét költse. Nem ugy a sajtó paraziták. Ezek felhasználva az egyeseknek a nyilvános rágalomtól való félelmét, egyszerüen megszarolják őket fenyegetésekkel s ha ez célra nem vezet, a legfeketébb nyomdafestékkel.

De hát csakugyan nem volna mód, hogy ezeket a modern kalózokat, aljas garázdálkodásaiktól el lehetne riasztani. Dehogy is nem! Csak akarnia kellene a társadalomnak, a törvényhozásnak.

A héten két ilyen gazfickó állt a törvényszék előtt A sok száz vagy ezer többi büntetett előéletü kartársunk közül, akikből ez a két jeles firma kikerült bizonyára megnyugvással, vesznek tudomást erről a törvényszéki tárgyalásról, mely további „működésükre" buzditólag fog hatni. Egy krajcsáros, korlátolt számu példányokban megjelenő boulevard lapocska szerkesztői azt irták egy tánciskola tulajdonos nőjéről, hogy erkölcstelen üzelmek folynak az iskolájában. Persze ezzel rendkivül ártottak a hölgynek, akinek tisztességéhez szó sem fér. A törvényszék elitélte őket 100—100 korona pénzbirságra.

Száz korona! Egy sikerült revolverstikli tizszer annyit hoz. Egy évi börtönt az ilyen gazembereknek, ha elakarjuk érni, hogy a kiszemelt áldozatok becsülete ne legyen Csáky szalmája. Szegény koldus asszony, aki éhező gyermekei részére egy darabka kenyeret lop, félévig sinyli meg e bünét a börtön nyirkos falai közt, ezek az élősködő, munkától irtózó haramiák meg száz korona birsággal szabadulnak. S akkor csodálkozzunk még azon, ha irgalmatlanul neki támadnak olmos fegyverükkel mindenkinek, akinél pénzt szagolnak.

Csáky szalmája.

Az ó-korban akadt férfi, aki honfitársainak hősiességét bebizonyitandó, kezét a tüzben elhamvasztotta. Később is gyakran látjuk fenséges példáját annak, hogy férfiak, de nők is, becsületük kedvéért feláldozzák vagyonukat, testi épségüket, sőt életüket is.

Ne sopánkodjunk, hogy hová tüntek el ezen idők? Mert nem tüntek el egészen. Romlottabb lett az emberiség, igaz, feslettebbek az erkölcsök, de annyira még sem sülyedtünk, ha a mai realisztikus, főleg pedig materialista korban ne akadnának még olyanok, akik becsületük megóvásaért készek feláldozni mindenüket.

Van még értéke a becsületnek. Bizonyitja ezt már az a körülmény is, hogy legalább annak külszinét óvakodnak a legtöbben fenntartani. Hallgassátok meg csak az emberek beszédét, nem-e minden

---

A szobát bérelte ki, amelyet már hetek óta hirdetett világgá Pál girbe-görbe irasa. Teréz bevonulásának első napján, mikor kijött pókháló pongyolájában, amelynek láttára Helén fülehegyeig pirult, megölelte Helént és igy szólt:

— De kedves háziasszonykám, hogy lehet igy fésülködni? Hiszen vétkezik vele maga ellen. Nem, ezt a bájos arcvonalat, ezt a mesés arcszint nem szabad, igy elrontani, hanem érvényesiteni kell. Érvényesiteni.

Közben ügyes gyakorlott ujjai lebontották Helén selymes, térdig érő hajhullamait.

— Hisz magának, kedvesem kincs van a fején. Hisz ez csudaszép. Meglátja angyalom, mit csinálok én ebből.

A kékespiros spirituszláng lobogott, Teréz egy halom hajtüt hozott a szobájából. Nem sok idő telt belé és jobbról, balról, elől, hátul kacér kis tincsek, vuklik ingerkedtek a fényes hajerdőből.

Helén tehetetlenül bámult a tükörből feléje integető arcra Valahogy nem ismert rá. A haja meg-meghuzódott és egyszerre csak eszébe jutott a mese, amit az öreg Lizeri suttogott neki téli estéken . . . És táncoltak kifelé a kutból. Az egyiknek vérvörös selyem, a másiknak égszinkék selyem, a harmadiknak sárga selyem a ruhája, a negyediké zöld bársony, az ötödiké ezüstből, a hatodiké aranyszálakból, A hetediké ez volt a királynőjük. Cukkerli csupa csillagokkal kivarrva. Ks körbe fogták és táncoltak, daloltak, körülötte . . .

„Du bist schon, du bist engelschön.

Komm mit nos mit . . ."

És megfogták fekete haját, hurták, csalogatták . . . Zsupsz, a kutba esett, a sötét kutba esett. Megborzongott Helén és szeretett volna összekuporodni, a takarót homlokáig magára ráutani. Teréz csak csevegett, csacsogott szüntelenül:

— Most nézze meg magát angyalom. Mit szól hozzá? Ez egy fej. Mintha csak divatlapból vágták volna ki. Ez egy frizura. Igy kell. Ezentul mindennap én fésülöm meg. Meg is tartotta, amit mondott.

A frizurák után következett a hadiszemle a ruhaszekrény előtt. Itt Helén majd elpityeredett keserüségében, szégyenletében, mikor egymásutan hallotta leszólni, lebecsülni az ő büszkeségeit, amiket csak nagy-nagy alkalmakra, teszem körmenetre tartogatott. Egy kicsit, ugy a lelke legmélyében meg is neheztelt és kis árnyék esett a szent szövetségre, amely hajkisültésen kezdődött és jó utan volt a családi szentély legintimebb dolgainak elbizalmaskodása felé.

De ezt az árnyékot eloszlatta Teréz.

— Szép kicsi asszonykám, csacsi asszonykám, te most is olyan vagy meg, mint egy nagymamám korabeli bakfis . . . Te azt hiszed, hogy a férfinek ez tetszik . . . Dehogy. Gondold meg, milyen dámákat lát ő napról-napra. Jönnek sorba a fátyolruhásak. Gyémantoktol vakitanak. Ks ő kisérgeti őket . . . O beszél velük. Aztán hazajön. ks itt egy kis szürke hamupipőke . . .

Suttogott a fülébe . . . sum . . . sum drun

(Folyt. köv.)

RENDELÉS-

— szerüen készült: —

Mindenfajta

felső kabátok,
téli kabátok,
városi bundák,
gazdasági bundák,
szalon öltönyök,
fiu ruhák,
angol sacco öltönyök.

Első rangu szabás és munka. Jutányos árak.

DEUTSCH F. KÁROLY és Tsa

férfiszabók

Budapest, VII., Ferenczieklaro 2.

UJDONSÁGOK.

— **A peticiók ügye.** A *Maróthy* párt által *Ostffy* Lajos mandátuma ellen beadott peticiók tárgyalása folyamán tudvalevőleg a kir. Curia elrendelte a vizsgálatot és a vizsgálat megejtésével a győri kir. itélőtáblát bizta meg. Mint értesülünk a győri kir. itélőtábla a napokban dönt a vizsgálóbiró kiküldésében, igy a vizsgálat valószinü december hó első felében veszi kezdetét Celldömölkön. Kurioszum képen közöljük, hogy képviselői körökben és a celldömölki képviselőválasztási viszonyokkal ismerősök, *biztosra* veszik Ostffy Lajos mandátumának megsemmisitését. Nincs az sem kizárva, hogy a kir. Curia Maróthy Lászlót fogja megválasztott képviselőnek kijelenteni. Mi pedig a magunk részéről azt mondjuk, ha a kir. Curia megsemmisiti Ostffy Lajos dr. mandátumát, ami a jelekből itélve, több mint bizonyos, — nagyon helyesen tenné a kir. Curia, ha a celldömölki választókerület képviselőválasztó jogát, mint egykor Csongrád városáét, néhány évre felfüggesztené. Ezt a szégyent meg érdemelnék a Kemenesalja hires kurucainak utódai. A celldömölki választókerület teljesen korrumpálva van. Ma itt a t. választópolgárok nagy része, (tisztelet adassék a kivételnek) nem meggyőződés s nem elve szerint választ képviselőt, hanem érdekből, eszem, iszomért, meg kék és zöld hasu bankókért.

— **Az árvák kérelme!** A közelgő karácsonyi ünnepek alkalmából. kis árváim nevében bizalommal fordulok a nemesszivü emberbarátokhoz azon alázatos kérelemmel, miszerint a Szeretet Ünnepére kegyeskedjék ajándékaival — a kis Jézuska nevében — az árvaház növendékeiről is megemlékezni és bármely csekély adománnyal a gyermeki édes örömök szerzéséhez hozzájárulni. Karácsony az ártatlan gyermeki szivek várva-várt boldog emlékü ünnepe. Akiket a mostoha végzet oly korán megfosztott a szülői karok édes ölelésétől, azok csakis a könyörülő emberszeretettől várhatják az ilyetén figyelmes gondoskodást. A humánizmus szelleme vezette őket az árvaház megvédő szárnyai alá, ez a szellem szerzendi meg nekik azt az édes mosolygó boldogságot is, mely Isten és emberek előtt egyaránt oly fennen hirdeti a jótevő társadalom nagylelküségét és áldozatkészségét. Erre az ismert nagylelküségre appellálok én, a midőn a gondjaimra bizott kis árvák karácsonyfájához a fenkölt lelkü emberbarátok ajándékát kérem. A legcsekélyebb adományok is hálás köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Szombathely, december hó. Gerlits Sándor Vasvármegye Árvaháza igazgató-gondnoka.

— **Ludtolvajlás.** Egy ludpecsenyére éhes tolvaj a héten egyik éjjel Scheiber Dezső helybeli divatáru kereskedő udvaráról, a ludkatrocból ellopott egy jól kihizott ludat. A ludtolvajnak, aki eddig bizonyára már bekebelezte a jól kihizott ludat, nyoma veszett.

— **Hamis pénz.** Szentgotthárd vidékén több hamis 50 koronás bankjegy van forgalomban, jó lesz tehát az 50 koronás bankjegyeket alaposan szemügyre venni.

— **A két éves katonai szolgálat.** A katonai reformok közül kétségtelen a legfontosabb a két éves szolgálat behozatala. Mint értesülünk a két éves katonai szolgálat a lovasságnál és a lovas tüzérségnél keresztül vihető nem lesz. Ép azért az ezen fegyvernemhez besorozott legénység olyképen fog rekompenzáltatni, hogy a tartalékos állománybeli idejük meg fog rövidittetni. Az ellenőrzési szemlék meg fognak szünni, azonban a hadügyminiszternek joga lesz efféle szemléknek tartását elrendelni.

— **Templomépités részvénytársasági alapon.** Szoktlan kérelemmel fordult a magyar-csékei görög-keleti lelkész, Lopustein Vazul a vallás és közoktatásügyi miniszterhez. A lelkész mozgalmat inditott, hogy Magyarcsékén a jelenlegi görög-keleti templom helyett uj templomot épitsenek. Tekintve pedig azt, hogy az egyháznak nincs vagyona, könyöradománygyüjtés pedig nem vezet eredményre, a lelkész részvénytársaságot akar létesiteni a templom épitésére 40.000 kor. alaptőkével. A minisztertől a napokban érkezett le a kérvény a megyei alispánhoz, kitől felvilágositást kér a szokatlan kéres felől.

— **Szobor leleplezés.** Jánosházán f. hó 20-án leleplezték Szt-József szobrát, melyet a János házáról Amerikába vándoroltak a munkások védőjének emeltek. A szobrot 35-en állitották, kiknek nevei a szobor hátlapján fel vannak tüntetve. A szép szobrot Hudec Szombathelyi szobrász faragta és ára 1600 kor., melyet Amerikaiak ezen célra haza küldtek. A leleplezésen Kristóf káplán, elismeressel nyilatkozott a szobor állitóiról, kik ezzel bizonyitották, hogy szivük a távolból is szülőföldünkért ver.

— **Tisztujitás a vármegyén.** Vasvármegye törvényhatósági bizottsága e hó 28-án, holnap tartja rendes őszi gyülését, amelynek egyik fontos tárgya lesz több vármegyei tisztség betöltése, melyet dr. Ostffy Lajosnak orsz. képviselővé történt megválasztása idézett elő. Az egyes állásokra november 15-ig kellett beadni a pályázati kérvényeket. Beérkezett pályázatok: az I. oszt aljegyzői állásra - Vidos Árpád és dr. Guary Leó. Az esetleg megüresedő II. oszt. aljegyzői állásra: Knebel Ferenc, dr. Fedor Antal szolgabirák, Dezse Gyula vármegyei árvaszéki ülnök és Takács Elemér közigazgatási gyakornok. Ezen állások betöltésénél esetleg megüresedő II. oszt. szolgabirói állásra: Takacs Elemér, Gerlits Elek, Polcer Ernő, dr Krenner István közigazg gyakornokok.

— **A vármegye pótadók összesitése.** A vármegye községi és körjegyzői kar előterjesztést tett a vármegye alispánjához azirán t, hogy a különböző vármegyei pótadók összesittessenek és egy főkönyvben különböző rovatok alatt legyenek elkönyvelhetők. A sokféle vármegyei pótadó elkönyvelés ugyanis indokolatlanul erősen terheli a munkával amugy is tulterhelt jegyzőket, amiért is kérik ennek a rendszernek megváltoztatását. Az alispáni hivatalban szimpátiával találkozik a jegyzők e kérelme és csak a számvevőség talál benn nehézségeket.

— **Az „egyke".** Somogyvármegye „Egyke" bizottsága, mely az egygyermekrendszer nemzetpusztitó bünének megakadályozását tüzte ki célul, az összes dunántuli vármegyéket közös értekezletre hivta össze. Az értekezlelet december 2-én Kaposvárott a vármegyei székház nagytermében tartják meg és azon képviselve lesznek az összes dunántuli vármegyék.

BORSZÉKI

az ásványvizek királya, **angolkr és vérszegenység** ellen páratlan gyógyszer. Mint üditő és hüsitő ital a legelső minden vizek között. —

0.5 literes palack 36 fill. üveg visszavéve 8 fill.
.0 „ „ 44 „ „ „ 0 „
.5 „ „ 48 „ „ „ 2 „
2.0 „ „ 64 „ „ „ 14 „

Főraktár:
Vaszprémben: Szemerey János cégnél

Kéretik a cimre figyelni!!!

AMERIKABA

Indulás **Havreból** minden **szombaton. Bécsből** minden **kedden.** Jegyek kaphatók **„Francia Linie** — **ál**tal. —

Amerikai vasut jegyek

minden állomásra eredeti áron

Bővebb értesitést bárkinek ingyen és bármentve ad a:

Francia Linie Bécs, IV., Wiedener Gurtel, No. 12.

Szemben a Déli és az Államvasutakkal.

Petánczi

savanyu viz, 1½ literes üvegekben. 10 üveg vételnél 26 fillér. **Karácsonyi** és **uj évi** ajándékokban nagy választék:

Mayer István

füszer és csemege kereskedésében

CZELLDÖMÖLK.

Leszállitott árak.

Felhalmozott áruraktáram apasztásá határoztam el, ennek következtében a raktáron levő összer árucikkek u. m.

játékáruk, karácsonyfadiszek

és minden egyébb alkalmi cikkek leszállitott áron adatnak el.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtum

tisztelettel

özv. Zsigmond Istvánné

Czelldömölk.

Védjegy.

Jól jár, ha

tudomnául veszi, hogy ujabban utánozzák

a valódi

PALMA-KAUCSUK.

czipósarok

mindenütt ismeretes, jellegzetes dobozait. Az utánzott dobozokban természetesen csak közönséges gumisarkok vannak, jól teszi tehát, ha károsodást megőrzendő, a valódi **Palma-kaucsuk-cipósarok** minden dobozon látható.

védjegyére ügyel!

Védjegy.

STEINBERGER M. UTÓDA

BENEDEK OSZKÁR

arany,- ezüst-, ékszer,- zseb és inga-óra raktára

Pápa, Fő utcza 13 szám.

ÓRÁK

két évi jótállás mellett.

Javitások jutányosan és pontosan teljesittetnek.

SZEMÜVEGEK

minden kivitelben

orvosi rendelés szerint is kaphatók

Csak „Turul“ cipőket vásároljunk: Ozv. KRAUSZ IGNÁCZNÉNÁL CZELLDÖMÖLK.

Kitüntetve ezüst érem Pécs 1907.
Bronzérem Veszprém 1904.

HEIN MARTON
műhangszerkészitő
Székesfehérvár, Kossuth Lajos-utca 2 szám.

Ajánlja saját készitményü hangszereit és dus raktárát u. m.

Iskola hegedük	6—8—10 kor.-tól	felj.
Harmonikák	3—5—10 „	„
Fuvolák	2—4—8 „	„
Gramafonok	34—60—70 „	„

Speciálista zongorák hangolásában.

„Versenyképes jutányos árak“ ! ! !

CIMBALMOK:

Pedál nélkül	60 kor.-tól	feljebb.
Pedállal (salon cimb.)	120 „	„

Hat évi jótállás.

ZONGORÁK:

Mignon	600 kor.-tól	feljebb.
Pianino	500 „	„
Harmoniumok	140 „	„

Hangszerek részletfizetésre is kaphatók. Mindennemü hangszerjavitások szakszerüen és lelkiismeretesen eszközöltetnek. Régi hangszerek megvétetnek és becseréltetnek. Az összes hangszerek alkatrészet kaphatók.

A legtöbb kiallitáson a legelső dijjal kitüntetett és első orvos tanárok által ajánlott, kitőnő minőségü

Esterházy cognac

mindenütt kapható!

Az

Esterházy cognac

a közönség kedvenc itala!

Esterházy cognacgyár

TELEFON 31—49. Központi irodája: BUDAPEST. TELEFON 31—49.
V., Csáky-utca 14. szám.

Molnár Lajos órás, ékszerész és látszerész
CELLDÖMÖLK.

Ajálja jól felszerelt óra ékszer és látszer üzletét a n. é. közönség b. figyelmébe.

Raktáron tartok inga, fali és zsebórákat — a legjobb gyártmányból.

Ékszerekből nagy választék.

Versenyképes árak:

Órák javitását a legpontosabban eszközlöm es az általam kijavitott órákért 1 évi jótállást nyujtok.

Tisztelettel
Molnár Lajos órás, ékszerész és látszerész
(Celldömölk, Gyarmati-tér.)

Eladó vendéglő!

A devecseri járásban, cseréppel fedett épület, jó forgalmu falusi vendéglő, mely áll: 1 ivószoba, füszer üzlet, mészárszék, kitünő jégverem, 30 lóra istálló, 2000 □ öl veteményes kertből.

Elád évenként átlag 40 hltr. bort, ugyanannyi pálinkát s mintegy 20 hltr. sört. A vendéglő családi okok miatt azonnal is átvehető.

Bővebb felvilágositást ad, e lapok

kiadóhivatala.

EHRLICH „606“

Legközelebb megjelenik — saját kezü munkája —
Ehrlich és Hata az általuk feltalált — „606“ gyógyitószerről. —
Az eredeti kiserletek megörökitett élethü képeivel.
Irták: Dr. EHRLICH P. és Dr. HATA S.
Magyarra forditotta, élőszóval és magyarázatokkal ellátta: Dr., Marschalkó Tamás — kolozsvári — egyetemi tanár.
Tudományos értéke mellett szenzációsan érdekes munka, melynek tartalmát minden kultur embernek ismernie kell. Bolti ára: füzve 6 K. Diszkötésben: 8 K.
Az előfizetési összeg beküldése esetén „bérmentve“ küldjük, utánvételes rendelés esetén a portót a rendelő fizeti — Megrendelhető:
Hegedüs és Sándor könyvkiadóhivatalától DEBRECZEN-ben és bármely más hazai könyvkereskedőnél

Minden embernek nélkülözhetetlen.

Diszkrét szétküldés

Szőlő-oltványokat szállit amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótállva legdusabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbizhatóbbnak ismert

kisküküllőmenti elsó szólóoltvány telep

Tulajdonos:
CASPARI FRIGYES.
Medgyes 71 sz. (Nagyküküllőmegye.)

Tessék képesárjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben találhatók az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, ennélfogva minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől ugy szó, mint irásbelileg bizonyságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétbl megbizhatóságáról.

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank r. t.
árúosztálya Celldömölk

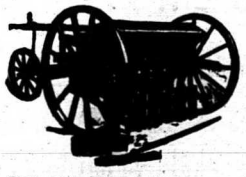

Fiöktelepek: Muraszombaton, Csornán és Zalaegerszegen.

Mindennemü gazdasági gépek és szükségleti cikkek aktára.

Ajánlja a legjobb és legujabb szerkezetü vetőgépeket, talajmivelő eszközöket, cséplő szerelményeket ugy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár műtrágya, műtakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőcs, kötélnemüek és mindenféle gazdasági cikkekből.

Iroda a Hitelbank helyiségében

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty“-könyvnyomda és hirlapkiadó-vállalat gyorssajtóján Devecserben 1910.